הספקתי לסדרו, אם כי כבר המחסנאים הקודמים התכוננו לעשות זאת. למחסן זה חשיבות רבה וגם ערך רב משום שהנזק גדול מאד ללא טיפול מתאים.

נתן י.

חברים כותבים...
(ממכתבו של יעקב ש.)

וינה, 16 בינואר 1953. ...התקשרנו עם המוסד הזה, שהוא בעל שם טוב מאד. עוד לפני כן נתח את עדנה רופא אורטופד. אולם הוא קבע שהמתנים במצב קשה מאד ומהתפתחותן יהיה תלוי הדבר האם עדנה תוכל ללכת או לאו. במוסד הזה עובדים עם חשמל מיוחד, אשר זורם דרך חלל האויר במתח של 650,000 וולט. קשה לתאר זאת, אבל זוהי העובדה. זהו מוסד יחידי במינו בעולם... בין הטיפול השלישי והרביעי הופיעה הטבה במקום החלש - במתנים. נראה לעין שהיא קבלה כוח וזה הולך וטוב מיום ליום. התחילו לעבוד עצבים, אשר עד כה לא פעלו, ויש גם שיפור בחלק המוטורי של חוט השדרה. הרופא מאמין שלאחר זה, זה ילך וטוב, אולם הטיפול ידרוש זמן וסבלנות, והרופא מציע לא להפסיק בשום אופן בטיפול זה. הוא שמח יחד אתנו ונותן לנו תקוה...

... אין להשוות את המקרה של עדנה עם המקרים האחרים בקיבוץ, שלפי ידיעתנו הם קלים באופן יחסי. יש לקחת בחשבון שאצל עדנה היה כל "המוטור" פגוע ולא רק חלק אחד. ולא יעזור לה על כן סתם מסז' ואמבטיות. עליכם לדעת, חברים, כי המדובר פה לא בלבד על הילדה שלנו, אבל על הילדה של הקיבוץ, ואצלה החדשים הבאים גורליים. אם לא נעשה הכל בסבלנות, בהבנה חברית עד לסוף, עלינו לדעת שעדנה אף פעם בחייה לא תעמוד על רגליה ותהיה לעולם זקוקה לעזרת ידים זרות...

אנחנו שמחים מאד ש"ביתנו" שוב מופיע, וע"י כך אנחנו מקבלים תמונה על הנעשה בקיבוץ. בדיוק היום קבלנו את המתנה היפה מועדת החברים ובדרך זו הננו מודים לכל הקיבוץ, ובפרט לועדת החברים, על המזכרת היפה. היתה זו הרגשה נעימה ומעודדת.

דרישות שלום לבביות לכולכם.

(-) עדנה, יהודית, יעקב.

ליהודית ו. - לגמר מועד השתלמותה ולקראת התחלת עבודתה כגננת - שפע ברכות ואחולים לבביים להצלחה.

משנכנס אדר - מרבין בשמחה!!!

ממקורות מוסמכים נודע לנו שבמוצאי-שבת תופיע על פני הגלים הסוערים של ים-קובאני

ת י ב ת נ ו ח

ובה אבא-נוח על כל פמליתו וחיות התיבה. הכונו לקבלת פני התיבה. בשידור מיוחד ששודר אלינו מהתיבה, הנמצאת עדיין אי-שם, נודע לנו כי לקבלת-הפנים יוכלו להופיע רק בעלי מסכות.

תיבת-נוח בשער, הכונו לקבלת פניה!!!